

det er rigtigt, som der her er Tale om, at give Kongen eller Administrationen en Bemyndigelse, der ikke behøver at komme til Lovgivningsmagten for at blive gyldig. Hensynet hertil kan gjøre, at man maa høre Kommunalbestyrelsen først, men at binde Reformen til et Samtykke af Kommunalbestyrelsen er efter min bestemte Overbevisning at gaa ud over det, der er det Rette.

Bille: Men det er netop paa dette Punkt, at Finanzministeren har udtalt en anden Mening end det ærede Medlem.

J. A. Hansen: Ja, det kan jeg ikke erkjende.

Finanzministeren: Egeoverfor Anordningsmyndigheden er det ganske vist min Mening, at i Tilfælde som det her foreliggende bør Kommunalbestyrelsens Samtykke være et nødvendigt medbestemmende Element. Jeg vilde meget foretrække den Vej, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (J. A. Hansen) antydede, nemlig at hele Paragrafen gik ud. Det vilde jeg langt foretrække for, at der blev givet en uindskrænket Myndighed til Kongen uden Hensyn til, hvilken Beslutning Kommunalbestyrelsen tog. Lader man hele Paragrafen gaa ud, lader man Spørgsmaalet henstaa til sædvanlig Behandling og Afgjørelse af Lovgivningsmagten. Det foreslaas nu, at det i Overensstemmelse med, hvad der tidligere har foreligget, skulde overlades til Anordningsmyndighedens Afgjørelse; men jeg opgiver gjerne Paragrafen, idet jeg ikke ønsker denne Myndighed for Kongen, den Ret til at tage Bestemmelse imod Kommunalbestyrelsens Samtykke. Vil man altsaa lade Paragrafen falde, skal dette ikke møde Indvendinger fra mig.

J. A. Hansen: Den ærede Minister udtalte før, at dersom Kommunalbestyrelsens Samtykke ikke kunde faas, og Regjeringen kom til den bestemte Formening, at Reformen maatte gjenføres, maatte den igjen komme til Rigsdagen for at faae en Lov. Andet vil ikke ske, naar Paragrafen gaar ud. Jeg er overbevist om — jeg gjentager det —, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse ikke vil give sit Samtykke til Reformen. Vi se jo de Skridt, som den er gaaet i denne Retning, de ere jo bekjendte nok; den omdelte Betænkning henviser jo til, at man ikke vil gaa den Vej, her er Tale om, men at man vil gaa en anden Vej, og med den Forretningsgang, der finder Sted i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, kan et Memmeses Lovetid godt gaa med, inden vi faae en saadan Reform. Det lægger jeg imidlertid ikke den ringeste Vægt paa. Naar Regjeringen altsaa ikke kan faae Samtykke, maa den komme til Rigsdagen igjen. Kommer Regjeringen til den

Formening, at Fritagelsen maa ske, saa kommer den ligesuldt til Rigsdagen, og saa behøve vi ikke Paragrafen.

Bille: Dersom man har den Mening, saa vilde man i alt Fald gjøre rettest i ligefrem at forandre § 7, saa der kommer til at staa: "Egeledes ophæves alle de kommunale Afgifter, som opkræves efter samme Regler som Bygningsafgiften." Saa bliver Forholdet i alt Fald lige, og det bliver Lovgivningsmagten, der tager Bestemmelsen. Men at det skulde være stemmende med den kommunale Selvstyrelse at lade en kongelig Anordning imod vedkommende Kommunalbestyrelses Driste og Beslutning ophæve bestaaende Skattelove helt eller tildels, kan jeg ikke forstaa, og det er ogsaa gjentagende paa det aller Alvorligste og Bestemteste blevet modsagt.

J. A. Hansen: Folkethingets Udvalg i forrige Samling var paa et Par Medlemmer nær enigt om, at denne Fritagelse med Hensyn til en Kommuneafgift maatte gives til samme Tid som den øvrige Fritagelse, og kun for at lempe sig, fordi der fra eet Medlems Side kom en Bemærkning om overfor Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse strax at tage en Bestemmelse, var det, at man sagde: Ja, det kan udsættes, og Kongen kan bestemme Tidspunktet. Nu ere vi komne saa langt frem, at hvis man vil stille Forhindringer op, vil denne Fritagelse maasse slet ikke indtræde, og dette er noget ganske Andet.

Lund: Jeg vil kun gjøre en Bemærkning i Anledning af en Yttring, der kom fra den høitæredede Minister ved første Behandling af dette Lovforslag, og som blev gjentagen i Dag med andre Ord. Den høitæredede Minister gjorde gjældende, at den kommunale Selvstyrelse dog ikke nu gik saa vidt eller kunde komme til at gaa saa vidt, at Kommunerne kunde ophæve bestaaende Skattelove eller foreskrive nye. Det tror jeg heller ikke; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det slet ikke er noget Saadant, hvorom det her gjælder. Den Ret, der her er Tale om at indrømme Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, er en Ret, som ethvert Byraad, enhver Kommunalbestyrelse rundt om i Landet har. Der er ikke Tale om at ophæve en bestaaende Skattelov eller indføre en ny, men kun om at fritage en vis Del af Befolkningen for en Stat, og dette er Noget, der for Diebliffet sker i alle Kommuner. Man fritager de Ubevidlede for en bestaaende Stat undertiden, naar de andrage derom, men i alt Fald anser man sig berettiget til at eftergive kommunale Afgifter, naar Omstændighederne tale derfor. Jeg kan derfor ikke forstaa, at dette kan komme ind under Anordningsmyndigheden, men, hvor der som her kun er Tale om Østergivelse af